

tigt. Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte, idet han indrømmede, at hans Synspunkter ikke vilde slaa igennem paa een Gang, et Ønske om, at man dog ude paa Landet vilde tænke over, hvad han har sagt. Jeg deler ganske det ærede Medlems Ønske i saa Henseende, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at man ude paa Landet tænker over, hvad det ærede Medlem har sagt. Men jeg vil føje til, at jeg haaber — og jeg tror ogsaa, det er Tilfældet —, at man ogsaa i Byerne vil overveje dette Spørgsmaal og se, hvad der til syvende og sidst er til Gavn for os alle sammen baade i By og paa Land. Det er min Overbevisning, at vi har i Virkeligheden fælles Interesser ogsaa i dette Spørgsmaal, ikke modstridende Interesser.

Og naar jeg saa kommer til det tredje Argument for Indførelse af protektionistiske Foranstaltninger, midlertidige Foranstaltninger af en eller anden Beskaffenhed, det Argument, som bider stærkest, og som har mest Vægt ude omkring i Landet, nemlig at vi skal indføre saadanne Foranstaltninger for at afhjælpe Arbejdsløsheden — og det er ogsaa det, der er sagt Gang paa Gang her i Diskussionen: Anvis Arbejde! —, saa vil jeg sige, at efter min Opfattelse er dette Argument slet intet Argument; det indeholder ingen Begrundelse for at gaa til disse Foranstaltninger. Thi det Spørgsmaal, der maa undersøges, er dette: Kan Arbejdsløsheden afhjælpes? Jeg vil ikke sige, kan den helt afhjælpes? men: kan den blot delvis afhjælpes ved Indførelse af Importregulering, Valutaregulering eller andre lignende Foranstaltninger?

For at undersøge dette Spørgsmaal bliver det nødvendigt, at man gaar til at anstille en Undersøgelse indenfor alle de Fag, hvori der findes Arbejdsløshed, og saa undersøge, hvorvidt en Begrænsning af Importen kan bidrage til at afhjælpe denne Arbejdsløshed. Og for at foretage en saadan Undersøgelse maa man dele de Fag, hvori der overhovedet findes Arbejdsløshed, i de Fag, der virker med Konkurrence udefra, og hvor altsaa en Beskyttelse kunde fremkalde en eller anden Virkning, og saa de andre Fag, der overhovedet ikke har Berøring med Udlandet gennem Konkurrence, og hvor altsaa en Importbegrænsning vilde være uden Indflydelse paa den Arbejdsløshed, der forefindes. Jeg behøver sikkert ikke her, overfor denne Forsamling, at nævne Eksempler paa, hvad jeg mener. Det vil staa enhver klart, at vi har en lang Række af Fag, Landbrug, Haandværk o. s. v., hele Bygningsindustrien, hvor der ikke er

Tale om Konkurrence udefra, medens vi saa ogsaa paa den anden Side har en Række Fag, der virker med Konkurrence udefra.

Den sidste Opgørelse vedrørende Arbejdsløsheden, jeg har kunnet faa, er fra 17. November, og den viser det uhyggelige Tal af 38 447 arbejdsløse her i Landet. Naar jeg nu tager denne Opgørelse, hvor de arbejdsløse findes fordelt paa de forskellige Fag, og saa for hvert Fags vedkommende spørger: Kunde en Importbegrænsning her afhjælpe en Del af Arbejdsløsheden? — saa maa jeg straks sige, at jeg ved at gøre dette Forsøg kom til at staa overfor et Tvivlstilfælde, som jeg ikke selv kunde klare. Jeg skal ogsaa nævne det her. Det Fag, indenfor hvilket der i Øjeblikket hersker størst Arbejdsløshed, er Smede- og Maskinarbejderfaget, idet det udviser et saa stort Tal af arbejdsløse som 6 366 eller ca. en $\frac{1}{6}$ af samtlige arbejdsløse i vort Land. Nu er jeg ikke saadan inde i Forholdet — det er der maaske ærede Medlemmer, der er —, at jeg tør afgøre, om denne Arbejdsløshed indenfor Smede- og Maskinarbejderforbundet kunde afhjælpes ved en Importregulering, eller hvor stor en Del der kunde afhjælpes.

Jeg vilde tro, at det er en meget ringe Part, der i saa Henseende vilde kunne paavirkes af en Beskyttelse af en eller anden Art, og jeg har da heller ikke set, at der har været Forslag fremme i saa Henseende. Men jeg vil oplyse, at hvis vi tager hele denne store Arbejdsløshed med, saa vilde, saa vidt jeg kan skønne, den Del af de arbejdsløses store Tal, der overhovedet kunde blive Tale om, hvis vi kunde blive enige om at gaa saa langt, som vi overhovedet kunde, med en Importregulering, udgøre ca. 25 pCt., og hvis Smede- og Maskinarbejdernes store Tal af arbejdsløse holdes udenfor —, jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man nøjere overvejer det, vil dette være det rigtige — er det kun ca. 10 pCt. og knap nok det af alle de arbejdsløse, der overhovedet paavirkes af en Importbegrænsning, selv om vi gaar saa vidt, som det overhovedet kan tænkes.

10 pCt. er selvfølgelig heller ikke uvæsentligt; med et saa stort Tal, som vi er oppe paa, er det nær op imod 4 000 arbejdsløse. Men denne Statistik viser dog, at Hovedvanskeligheden med Hensyn til Arbejdsløshedsproblemet slet ikke kan klares ved selv den videstgaaende Importregulering. Thi de andre 90 pCt., hvorfor er de arbejdsløse? Der er der ingen Konkurrence udefra, som gør sig gældende. Maa jeg anføre, at i sidste Uge steg de arbejds-